

Gyldenstjerne stjal en klokke til kirken

Det fortælles at en af kirkens ejere - Peder Gyldenstjerne – var på krigstogt i Sverige under 7-års krigen (1563).

Han kom til en kirke, hvor der hang 2 store klokker, og han fik lyst til at tage dem begge med hjem til Tim kirke. En svensk bonde ville hjælpe med et godt råd, hvis Gyldenstjerne ville give ham forsørgelse for livstid (penge at leve for resten af sit liv). Og hans råd var, at man lagde en stor sanddyng under tårnet, så klokkerne ikke tog skade, når man kastede dem ned.

Det lykkedes, men da bonden ville have sin belønning, stak Gyldenstjerne sin kårde gennem livet på ham og sagde: "Der har du forsørgelse for livstid, for du var en forræder mod dit fædreland". Bagefter gav han bondens kone og børn en stor sum penge, så de havde noget at leve af.

Skibet som skulle føre begge klokker hjem til Tim kom i havsnød, og den ene klokke faldt over bord. Men den anden kom til Tim kirke, og er den største klokke, som hænger i tårnet den dag, i dag.

Alder og byggestil

Kirkens skib er bygget i romansk rundbuestil omkring 1180.

I renæssancen er der tilføjet et våbenhus og et kor og sidenhen et tårn.

På sydsidens sokkel ses et relief, der tolkes som en stenhugger med spidshammer. Det er måske stenhuggeren, der villet sætte sin autograf, for at vise, hvem der havde tilhugget stenene til kirken.

Timgård og Gyldenstjerne

Timgaard, der ligger i nærheden af kirken, har en meget lang historie med mange skiftende ejere gennem tiden. De mest kendte er den adelige familien Gyldenstjerne, som var ejere af gården i 1500-tallet. De ejede også kirken og i kirken hænger bl.a. et epitafium (en mindetavle) over en af dem: Knud Gyldenstjerne (død 1636) og hustru samt børn. Epitafiet er fint udskåret og udført i marmor og alabast, som er nogle meget fine stenarter. Det passer til en rig mand.

Mindesten over faldne soldater

På kirkegården står en 165 cm høj mindesten over fire sognebørn, der faldt i de slesvigske krige. Disse krige blev udkæmpet i Syddanmark, men det var unge mænd fra hele landet, der var udkommanderet som soldater, og mange faldt i krigen. Det endte i 1864 med at Danmark mistede Sønderjylland til Tyskland.

Niels Jensen, født 16. december 1820 i Nørgård, Tim sogn, konfirmeret 1835, savnet efter kampene ved Kolding 23. april **1849**

Laurits Nielsen, født 18. maj 1823 i Nordestgård, Tim sogn, faldet ved Isted 25. juli **1850**

Jens Christian Madsen, født 19. april 1830 i Sandgrav, Tim sogn, faldet ved Dybbøl 17. marts **1864**

Jens Knudsen, født 8. juni 1841 i Sønderby, Tim sogn, savnet efter kampene ved Dybbøl 18. april **1864**

Ingen af disse fire soldater kom hjem og blev begravet. Derfor satte man mindestenen på kirkegården, så deres familier havde et sted, hvor de kunne mindes deres døde sønner.